

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru
Ion Druță, Maria Ghervas

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Danlistil” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 21 februarie 2013, SRL „Danlistil” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că este reprezentantul liderului mondial în producerea încălțăminteii Compania „Geox” Spa (Italia). La 22 noiembrie 2012, de către colaboratorii IFS mun. Chișinău a fost întocmit actul de control fiscal efectuat prin metoda verificării operative la SRL „Danlistil”. În urma controlului efectuat, pârâtul a constatat desfășurarea activității fără utilizarea mașinii de casă și control în secția comercială „Geox”, situată în Centrul comercial „MallDova”, prin depistarea excedentului de mijloace bănești în sertarul pentru bani a mașinii de casă și control în sumă de 2844 lei. În consecință, de către IFS mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, prin care a fost aplicată amendă SRL „Danlistil” pentru încălcarea legislației fiscale în mărime de 10 000 lei conform art. 254 alin. (2) din Codul fiscal.

Indică SRL „Danlistil” că la 29 noiembrie 2012, de către colaboratorii IFS mun. Chișinău a fost efectuat un control în secția comercială „Geox” situată pe bd. Ștefan cel Mare 136, mun. Chișinău, în rezultatul căruia s-a constatat desfășurarea activității fără utilizarea mașinii de casă și control prin depistarea excedentului de mijloace bănești în sertarul pentru bani în sumă de 500 lei. Prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, SRL „Danlistil” a fost sancționată cu amendă în mărime de 25 000 lei pentru comiterea repetată a încălcării și amendă în mărime de 10 000 lei pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor privind proveniența mărfurilor.

Consideră reclamanta că atât actele de control, cât și deciziile nominalizate sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece sumele bănești reflectate în actele date au fost depistate nu în casieria întreprinderii, dar în sertarele pentru bunurile personale ale colaboratorilor și sunt mijloace bănești ce aparțin angajaților (vânzătorilor). Astfel, funcționarii IFS mun. Chișinău au concluzionat greșit privind efectuarea comerțului fără utilizarea mașinii de casă și control.

Menționează SRL „Danlistil” că la 27 noiembrie 2012, de către IFS mun. Chișinău a fost întocmit actul de control fiscal nr. 1-576565, potrivit căruia a fost constatată împiedicarea controlului prin neprezentarea documentelor necesare organului fiscal. La 20 decembrie 2012, IFS mun. Chișinău a emis decizia nr. 3707/2/8 de sancționare a SRL „Danlistil” cu amendă în mărime de 10 000 lei pentru încălcările nominalizate. Nu este de acord cu actul de control și decizia de sancționare, deoarece la primele cerințe ale IFS mun. Chișinău, colaboratorii secției comerciale au prezentat actele solicitate. Mai mult ca atât, citația prin care a fost cerută prezentarea documentelor a parvenit prin poștă în adresa administrației reclamantei după începerea de facto a controlului.

Susține reclamanta că la 03 decembrie 2012, de către colaboratorii IFS mun. Chișinău a fost întocmit actul de control fiscal nr. 1-584988, prin care a fost constatată neținerea evidenței contabile conform normelor și modului stabilit de legislație și anume, lipsa evidenței contabile la contul analitic 217.2 „Mărfuri cu amănuntul” pe fiecare subdiviziune în parte, în rezultatul căruia s-a depistat lipsuri de marfă în sumă totală de 912 311 lei, inclusiv TVA și surplusuri de marfă în sumă totală de 347 588 lei, iar TVA aferentă valorii mărfurilor stabilite ca lipsuri în rezultatul inventarierii constituie 152052 lei. Prin decizia nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012, a fost micșorată TVA destinată trecerii în cont la data de 01 noiembrie 2012 cu 152 052 lei și aplicată SRL „Danlistil” amendă în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal. Consideră reclamanta că actul de control și decizia IFS mun. Chișinău sunt ilegale și neîntemeiate.

Declară SRL „Danlistil” că prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013, a fost calculată și încasată suma de 296 774 lei cu titlu de TVA diminuată pentru perioada fiscală februarie 2011; au fost micșorate pierderile fiscale pentru anul 2008 cu 21196 lei, și pentru anul 2009 cu 41599 lei; a fost micșorată TVA destinată trecerii în cont pentru L/10/2012 cu 9083 lei; au fost încasate majorările de întârziere (penalitatea) pentru neachitarea în termen a impozitelor și plăților, calculate în rezultatul controlului în sumă de 71075 lei pentru neachitarea TVA diminuată pentru perioada fiscală februarie 2011.

Totodată, a fost aplicată amendă în sumă de 203 769 lei – în mărime de 15 % din venitul impozabil diminuat pentru perioada anilor 2010-2011 conform art. 260 alin. (5) Cod fiscal; amendă în sumă de 89032 – în mărime de 30 % din suma TVA diminuată pentru perioada fiscală L/02/2011 conform art. 261 alin. (4) Cod fiscal; amendă în sumă de 5000 lei pentru întocmirea incompletă și neconformă a declarațiilor persoanei juridice conform art. 257 alin. (1) Cod fiscal; amendă în sumă de 2000 lei pentru prezentarea declarațiilor privind TVA care conțin informație neautentică conform art. 260 alin. (3) Cod fiscal și amendă în sumă de 75968 pentru efectuarea de către SRL „Danlistil” a decontărilor în numerar prin intermediar.

Afirmă reclamanta că nu este de acord cu decizia IFS mun. Chișinău nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013, din următoare considerente. În rezultatele controlului a fost stabilită încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, în baza căruia SRL „Danlistil” a fost deja amendată prin decizia nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012. În privința cheltuielilor aferente reparației mijloacelor fixe arendate a fost prezentată nota contabilă cu cheltuielile permise spre deducere în sumă de 15 994 lei, ce reprezintă 15 % din plata arendei anual, fiind prezentate facturile fiscale ce confirmă procurarea materialelor necesare. Cât privește cheltuielile pentru delegații pe perioada 2008-2011, au fost luate în calcul doar costul biletelor de avion, iar potrivit Regulamentului cu privire la delegare a salariaților nr. 836 din 24 iunie 2002, la delegarea în țările străine ștampila întreprinderii unde este delegat salariatul nu este obligatorie.

Indică SRL „Danlistil” că contestațiile depuse împotriva deciziilor emise au fost respinse de către IFS mun. Chișinău.

La 11 iulie 2013, reclamanta a depus cerere de completare a acțiunii, invocând suplimentar că la 02 mai 2013, IFS mun. Chișinău a emis decizia nr. 1918/p/2, prin care a aplicat amendă în mărime de 10000 lei pentru încălcarea legislației fiscale manifestate prin neprezentarea documentelor de proveniență a mărfii. Consideră că decizia face parte din campania de intimidare începută de către organul fiscal anterior prin aplicarea neîntemeiată a unui șir de sancțiuni.

Solicită SRL „Danlistil” anularea deciziilor IFS mun. Chișinău nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, nr. 3707/2/8 din 20 decembrie 2012, nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012, nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013 și nr. 1918/p/2 din 02 mai 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2014, acțiunea a fost admisă integral și anulate deciziile IFS mun. Chișinău nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, nr. 3707/2/8 din 20 decembrie 2012, nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012, nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013 și nr. 1918/p/2 din 02 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015, a fost respins apelul declarat de către IFS mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2015, a fost admis recursul declarat de către IFS mun. Chișinău, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015 și remisă pricina la rejudecare în prima instanță la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă integral și anulate deciziile IFS mun. Chișinău nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, nr. 3707/2/8 din 20 decembrie 2012, nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012, nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013 și nr. 1918/p/2 din 02 mai 2013, ca fiind ilegale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către IFS mun. Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2015.

La 11 iulie 2016, IFS mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, IFS mun. Chișinău a invocat că este neîntemeiat argumentul intimatei SRL „Danlistil” precum că excedentul de mijloace bănești depistat în cadrul controalelor se datorează faptului că au fost numărați și banii personali ai vânzătorilor, deoarece casierului (operatorului) i se interzice să aibă în casă bani proprii și bani ce nu sunt trecuți la evidență prin mașina de casă și control. Prin urmare, argumentele contribuabilului nu pot servi drept temei de absolvire de răspundere pentru încălcarea legislației fiscale.

Indică recurentul că argumentele intimatei-reclamante cu privire la decizia nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012 nu pot servi drept temei de anulare a actului administrativ dat, deoarece vin în contradicție cu actele legislative în vigoare, potrivit cărora contribuabilii sunt obligați să utilizeze mașina de casă și control, obligația dată extinzându-se asupra tuturor subdiviziunilor.

Menționează IFS mun. Chișinău că sancționarea SRL „Danlistil” prin decizia nr. 3707/2/8 din 20 decembrie 2012, pentru neprezentarea la prima cerere persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor de administrare fiscală a documentelor privind proveniența mărfii comercializate (încălțăminte), este întemeiată și legală, dat fiind faptul că la locul de vânzare a produselor, comerciantul trebuie să dețină documentele care atestă conformitatea acestora cu regulamentele tehnice în vigoare. În cazul în care documentele respective sunt păstrate în alt loc, în incinta unității comerciale trebuie să se păstreze copiile acestora, autentificate cu semnătura comerciantului. Faptul neprezentării documentelor de proveniență a mărfurilor aflate la vânzare a fost confirmat în cadrul controlului fiscal de către vânzătoarea Nacu Eugenia, care a indicat în explicația sa că nu poate prezenta facturile pe mărfurile primite la 17 octombrie 2012 și 10 noiembrie 2012, deoarece se află în contabilitate.

Declară recurentul că încălcările indicate în decizia nr. 252/2/7 din 30 ianuarie 2013, au contribuit la majorarea pierderilor fiscale pentru anul 2008 cu 21 196 lei, pentru anul 2009 – 41 599 lei și la diminuarea venitului impozabil pentru anul 2010 cu 85 729 și pentru anul 2011 cu 1 272 733 lei. Astfel, o parte din cheltuielile nominalizate în actul de control nu au fost confirmate documentar, iar altele nu pot fi calificate ca necesare și ordinare în cadrul activității de întreprinzător.

Afirmă IFS mun. Chișinău că instanța de apel în motivarea deciziei din 23 martie 2016 s-a limitat doar la argumentele invocate de către intimata SRL

„Danlistil”, fără a aduce careva apreciere celor menționate de către recurentul-pârât și fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe sub toate aspectele, în raport cu legea ce guvernează speța dată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului IFS mun. Chișinău la 05 mai 2016 (f.d. 30, volumul II), însă nu conțin date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către IFS mun. Chișinău la 11 iulie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 02 august 2016, în adresa intimatei SRL „Danlistil” a fost expediată copia recursului declarat de către IFS mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2016 recursul declarat de către IFS mun. Chișinău a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) CPC, prevede că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că în urma controalelor efectuate de către IFS mun. Chișinău la subdiviziunile SRL „Danlistil”, a fost constatată comiterea unui șir de încălcări ale legislației fiscale, pentru care contribuabilul a fost sancționat prin deciziile nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, nr. 3707/2/8 din 20 decembrie 2012, nr. 3814/2/9 din 28 decembrie 2012, nr. 252/2/74 din 30 ianuarie 2013 și nr. 1918/p/2 din 02 mai 2013.

Analizând conținutul hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că atât instanța de fond, cât și cea de apel, nu s-au expus asupra argumentelor invocate de către IFS mun. Chișinău, precum și în privința probelor

prezentate de către acesta pe parcursul examinării pricinii, cum ar fi explicațiile vânzătorului-consultant Levițchi Svetlana, care a declarat că în mașina de casă și control erau bani în plus și a uitat să dea cec (f.d. 96, volumul I), explicațiile vânzătorului-consultant Ureche Ion, care a declarat că nu poate prezenta documentele de proveniență a mărfurilor deoarece sunt la semnat la contabil (f.d. 61, volumul I) ș.a.

Astfel, contrar standardelor procedurale recunoscute, instanța de apel a soluționat prezenta pricină fără a se expune asupra tuturor probelor din dosar, or, în conformitate cu prevederile art. 241 alin. (5) CPC, în motivarea hotărârii se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel urma să aprecieze fiecare probă privitor la relevanța, admisibilitatea și veridicitatea ei și toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Afară de aceasta, Curtea de Apel Chișinău în motivarea deciziei din 23 martie 2016 în mod arbitrar a apreciat probele administrate, or concluzia instanței de apel privind legalitatea anulării de către prima instanță a deciziilor nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012 și nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, a fost motivată exclusiv prin faptul că în actele de control care au stat la baza emiterii deciziilor date, și anume, în compartimentul concluziei, se menționează că contribuabilul nu a admis careva încălcări.

Analizând însă conținutul actului de control fiscal nr. 1-584964 din 22 noiembrie 2012, care a stat la baza emiterii deciziei IFS mun. Chișinău nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012, instanța de recurs constată că la compartimentul concluziei este indicată încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998 cu privire la aplicarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală (f.d. 95, volumul I).

De asemenea, în actul de control fiscal nr. 1-584981 din 29 noiembrie 2012, care a stat la baza emiterii deciziei IFS mun. Chișinău nr. 3621/2/9 din 18 decembrie 2012, sunt stipulate următoarele concluzii: încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal prin neprezentarea la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfurilor și încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, prin neutilizarea mașinii de casă și control la efectuarea decontărilor în numerar, fapt stabilit prin surplusul de mijloace bănești stabilit în rezultatul controlului în sumă de 500 lei (f.d. 98, volumul I).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că este neîntemeiată invocarea instanței de apel precum că în actele de control fiscal nu sunt indicate careva încălcări comise de către SRL „Danlistil”, deoarece potrivit conținutului acestora se constată contrariul.

Pe cale de consecință, Curtea de Apel Chișinău nu s-a expus în fond în privința legalității deciziilor nr. 3492/2/9 din 12 decembrie 2012 și nr. 3621/2/9 din

18 decembrie 2012, limitându-se doar la faptul că în actele de control nu se indică depistarea cărorva încălcări la acest compartiment. Această circumstanță este apreciată drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Se reiterează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Date fiind cele relevate, se constată cu certitudine că instanța de apel a soluționat pricina fără a se expune asupra tuturor probelor prezentate de părți și prin emiterea unei hotărâri superficiale, recurentului-pârât IFS mun. Chișinău i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil, garantat de art. 6 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, prerogativă care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor argumentelor și obiecțiilor invocate de către acesta.

Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Ținând cont de imposibilitatea instanței de recurs de a corecta respectivele omisiuni de procedură și reiterând inexistența temeiurilor legale pentru a remite pricina spre rejudecare în instanța de fond (art.432 alin. (3) lit. d) și f) CPC), instanța de recurs consideră necesar de a casa decizia Curții de Apel Chișinău și a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiuni care nu pot fi corectate de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, și având în vedere lipsa temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de

a admite recursul declarat de către IFS mun. Chișinău, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 și a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Danlistil” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Maria Ghervas